

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U TEŠNJU
Broj: 39 0 P 073952 24 P
Tešanj, 27.12.2024. godine

Općinski sud u Tešnju, sudija Blambić Irma, u pravnoj stvari tužioca L.N.,, općina Tešanj, zastupana po Advokatskom društvu „Alić-BEDAK&SARADNICI d.o.o. Tešanj, advokati Mustafa Alić-Bedak iz Tešnja, protiv tuženog L.Đ.H., izopćina Tešanj, koga zastupa punomoćnik Brkić Alemdar, advokat iz Tešnja, radi smetanja posjeda, nakon glavne i javne rasprave zaključene dana 12.12.2024. godine u prisutnosti parničnih stranaka i njihovih punomoćnika, dana 27.12.2024. godine, donio je sljedeće:

R J E Š E N J E

Djelimično se usvaja tužbeni zahtjev tužioca pa se utvrđuje da je tuženi smetao tužitelja u posljednjem mirnom i faktičkom posjedu dijela nekretnine označene kao k.č. 1149, u naravi kuća i zgrada, površine 87 m², voćnjak, površine 64 m² i dvorište, površine 500 m², ukupno 651 m², k.o. u njenom sjeverozapadnom dijelu u površini od 19 m² na način što je postavio dvije vertikalno pobodene metalne armaturne šipke visine 0,7 i 0,5 metara koje su označene brojevima 2 i 3 prema skici lica mjesta vještaka Bećarević Enesa od 06.10.2024. godine, a koja skica čini sastavni dio ovog rješenja, pa se nalaže tuženom da prestane sa smetanjem i da se ubuduće kloni ovakvog ili sličnog smetanja.

Odbija se preostali dio tužbenog zahtjeva kojim je zahtijevano da tuženi, u roku od 8 dana od dana prijema rješenja, povadi dvije vertikalne pobodene šipke visine 0,5 i 0,7 metara te da uspostavi stanje kakvo je bilo prije smetanja i da tužitelju omogući nesmetano korištenje dijela nekretnine 1149 u površini od 19 m² a koja je površina označena crvenom bojom u skici lica mjesta od 06.10.2024. godine a ukoliko tuženi u ostavljenom roku ne otkloni opisano smetanje da će to učiniti tužitelj o trošku tuženog sve pod prijetnjom novčane kazne i prinudnog izvršenja, kao neosnovan.

Obavezuje se tuženi da tužiocu namiri troškove parničnog postupka u iznosu od 1.583,00 KM, u roku od 30 (trideset) dana, od dana pravosnažnosti rješenja.

Odbija se zahtjev tuženog za naknadu troškova parničnog postupka u ukupnom iznosu od 1.053,00 KM , kao neosnovan.

Obrazloženje

Tužilac je ovom sudu, dana 22.05.2024. godine, podnio tužbu protiv tuženog radi smetanja posjeda.

U tužbi je navedeno da je tužilac vlasnik i posjednik nekretnine označene kao k.č 1152, u naravi kuća i zgrada površine 66 m², dvorište 500 m² i oranica/njiva površine 5m² ukupne površine 571 m², koja se za KO vodi u PL-u broj, da je navedenu nekretninu stekao od svog pravnog prednika, oca L.H., da je tuženi vlasnik i posjednik susjedne nekretnine označene kao k.č 1149 u naravi kuća i zgrada površine 87 m², voćnjak površine 64 m², i dvorište 500 m², ukupno 651 m² KO, da navedene nekretnine razdvajaju jasne granice/međe koje se sastoje od kamenog zida izgrađenog prije više od 20 godina, kao i starih međašnih znakova (taraba) koje su i danas vidljive, a koje su zamijenjene novim znacima u vidu betonskog zida i armaturne žice, da je tužilac svoju nekretninu, misleći prije svega na dvorište u tim navedenim granicama koristio čitav svoj život, a isto tako i njegov pravni prednik, na način da je tu parkirao auto, uređivao, a kasnije i asfaltirao dio dvorišta koji se nalazi ispred njihove porodične kuće a obzirom da je tuženi rodbinski povezan sa njim (njegov amidža) i činjenicom da je stariji, da je bio upoznat sa granicama navedenih nekretnina, i obimu korištenja, što najbolje govori i činjenica da je kameni zid prije 20 godina on izgradio, te da je bio upoznat sa postojanjem ograda i drugim međašnim znacima koji su odvajali susjedne parcele. Dalje je navedeno da je iz njemu poznatih razloga, tuženi dana 06.05.2024.godine angažovao društvo doo, vjerovatno radi utvrđivanja katastarskih granica susjednih nekretnina, te da je bez njegove saglasnosti na dijelu nekretnine 1149 u asfalt postavio dvije metalne šipke i označio ih žutom bojom na asfaltu i na njih stavio dijelove plastične flaše, da je njegova majka L.F., nakon što je uočila navedene šipke, pozvala policiju koja je izašla na lice mjesta i sačinila zabilješku. Istaknuto je da prema Uvjerenju o činjenicama iz službene evidencije MUP-a ZDK PS Tešanj od 15.05.2024.godine, tuženi L.H. nije sporio da je on angažovao društvo doo i postavio navedene željezne šipke u asfalt i iste označio žutom bojom, te da mu je na taj način tuženi faktički onemogućio korištenje dijela nekretnine označene kao k.č 1149 u površini od oko 13 do 15 m², a kako je on bio u faktičkom mirnom i zakonitom posjedu sporne nekretnine prije radnji tuženog da smatra da mu je tuženi smetao posljednji mirni posjed zbog čega je i podnio predmetnu tužbu.

Tuženi je u odgovoru na tužbu naveo da osporava tužbeni zahtjev u cjelosti, da je nesporno da su tužitelj i tuženi upisani kao posjednici na nekretninama kako se to navodi u činjeničnom opisu tužbe, da su upisi u zemljišnoknjižnim evidencijama katastra i gruntovnice za nekretninu tuženog harmonizovani, odnosno da je predmetna nekretnina tuženog upisana u Z.K. uložak broj 1321, k.o., ali da su sporni i netačni navodi tužitelja da bilo koji dio nekretnine tuženog drži u mirnom posjedu, a naročito da su netačni navodi o gradnji kamenog zida i korištenju duže od dvadeset godina, da je upravo zbog nezakonitih radnji povređivanja njegovog posjeda i vlasništva od strane tužitelja, bio primoran angažovati geometre d.o.o., te provjeriti i ponovno obilježiti međnu liniju između navedenih parcela, a sve nakon što je tužitelj bez najave i odobrenja izgradio

betonsku podzidu i betonirao sporni dio tokom aprila 2024. godine, dakle da predmetnim radnjama tuženi nije mijenjao posjedovno stanje niti onemogućio tužitelja u posjedu spornog dijela jer isti nikada i nije bio u posjedu tužitelja, da je tuženi sve do betoniranja i izgradnje podzide od strane tužitelja tj. do aprila 2024. godine, svoju cijelu nekretninu držao u posjedu, a sporni dio koji je bio primoran i označiti držao u neometanom i zakonitom posjedu na način poljoprivredne obrade, sadnje cvijeća, povrća i drugog uređenja dvorišta duže od trideset godina, odnosno da taj sporni dio nikada i nije bio u posjedu tužioca pa je predložio da sud odbije tužbeni zahtjev tužioca u cjelosti.

Tokom postupka tužilac je na ročištu za glavnu raspravu od 12.12.2024. godine, nakon provedenog dokaza vještačenja po vještaku geodetske struke, konačno opredjelio tužbeni zahtjev na način da je predložio da se utvrdi da je tuženi smetao tužitelja u posljednjem mirnom i faktičkom posjedu dijela nekretnine označene kao k.č. 1149 u naravi kuća i zgrada, površine 87 m², voćnjak, površine 64 m² i dvorište, površine 500 m², ukupno 651 m², k.o. J....., u njenom sjeverozapadnom dijelu u površini od 19 m², na način što je postavio dvije vertikalno pobodne metalne armaturne šipke visine 0,7 i 0,5 metara te se nalaže da tuženi prestane sa smetanjem te da u roku od 8 dana od prijema ovog rješenja povadi dvije vertikalne pobodne šipke visine 0,5 i 0,7 metara a koje su označene brojevima 2 i 3 prema skici lica mjesta vještaka Bećarević Enesa od 06.10.2024. godine, a koja skica čini sastavni dio ovog rješenja, te da uspostavi stanje kakvo je bilo prije smetanja i da tužitelju omogući nesmetano korištenje dijela nekretnine 1149 u površini od 19 m² a koja je površina označena crvenom bojom u skici lica mjesta od 06.10.2024. godine te da se ubuduće kloni ovakvog ili sličnog smetanja a ukoliko tuženi u ostavljenom roku ne otkloni opisano smetanje to će učiniti tužitelj o trošku tuženog a sve pod prijetnjom novčane kazne i prinudnog izvršenja. Naveo je da smatra da je provedenim dokazima dokazao da je bio u posljednjem mirnom posjedu spornog dijela parcele predloživši da sud u cjelosti usvoji opredjeljeni tužbeni zahtjev.

Tuženi je tokom postupka ponovio da osporava i konačno opredjeljeni tužbeni zahtjev i da predlaže da ga sud u cjelosti odbije kao neosnovan jer tuženi nije bio u posjedu spornog dijela zbog čega se ne može smatrati da ga je ometao u posjedu u konkretnom slučaju.

Na glavnoj raspravi provedeni su dokazi uvidom i čitanjem materijalnih dokaza, i to: PL broj 293, PL broj 1070 za k.o., ZK broj, za k.o., Kopija katastarskog plana od 29.04.2024. godine, Uvjerenje MUP ZDK PS Tešanj od 15.05.2024. godine, dvije fotografije označene pod brojem 1 i 2, 4 fotografije numerisane brojem 1 do 4, ZK broj, k.o., Uvjerenje o činjenicama iz službene evidencije PS Tešanj od 16.04.2024. godine, Obavijest Službe za finansije, privredu, komunalne i inspeksijske poslove upućene tuženom od 22.04.2024. godine, Uvjerenje o činjenicama iz službene evidencije broj 06-26-7-3228/24-3 od 11.05.2024. godine izdata od strane općine Tešanj. Proveden je i dokaz vještačenje po vještaku geodetske struke Bećarević Enesu iz Tešnja uvidom i čitanjem pismenog nalaza i mišljenja vještaka od 21.10.2024. godine sa skicom lica mjesta od 06.10.2024. godine i fotografijama zatečenog lica mjesta te neposrednim saslušanjem vještaka.

U toku glavne rasprave saslušani su tužilac i tuženi u svojstvu parničnih stranaka, svjedoci koje je predložio tužilac L.M. i K.E. i svjedoci koje je predložio tuženi L.H., L.A. i L.O..

Nakon ocjene svih provedenih dokaza, kako ocjene svakog dokaza pojedinačno i u njihovoj međusobnoj vezi, te svih dokaza zajedno, sud je i odlučio kao u izreci ove presude, a iz sljedećih razloga:

Prije svega sud je po službenoj dužnosti morao odlučiti da li je tužba u ovoj pravnoj stvari blagovremeno podnesena. Odredbom člana 327. stav 3. Zakona o stvarnim pravima (Službene Novine F BiH br. 66/13 i 100/13) propisano je da se tužba za zaštitu posjeda podnosi u roku od 30 (trideset) dana od saznanja za smetanje i počinioca a najkasnije od jedne godine dana od dana nastalog smetanja.

Kod činjenice da je tužilac u činjeničnim navodima tužbe naveo da je predmetno smetanje zbog kojeg je i podnio tužbu učinjeno dana 06.05.2024. godine, koja činjenica o datumu smetanja proizilazi i iz Uvjerenja o činjenicama iz službene evidencije PS Tešanj od 15.05.2024. godine iz kojeg je sud utvrdio da je sporni događaj, za koji tužilac tužbom tvrdi da predstavlja smetanje posjeda, i prijavljen PS Tešanj 06.05.2024. godine, kada je tužilac i saznao za postavljene šipke, a da je tužba zbog smetanja posjeda podnesena dana 22.05.2024. godine, to proizilazi da je ista podnesena u subjektivnom roku od 30 dana odnosno da je ista blagovremena.

Kod sporova za smetanje posjeda treba imati u vidu da posjed nije stvarno pravo nego faktičko stanje zaštićeno pravom. U posjedovnoj parnici štiti se samo faktičko stanje a prema posljednjem stanju posjeda i nastalom smetanju, dok je isključeno raspravljanje o pravu na posjed, pravnoj osnovi posjeda, savjesnosti ili nesavjesnosti posjeda ili o zahtjevu za naknadu štete, i to izričito propisuju pravila materijalnog prava, a to je odredaba člana 327. stav 5. Zakona o stvarnim pravima F BiH i pravilima procesnog prava odredbom člana 425. Zakona o parničnom postupku.

Stoga se odluka o zahtjevu za zaštitu od smetanja posjeda svodi samo na utvrđenje izvršenog smetanja naredbe o uspostavi posjedovnog stanja kakvo je bilo u času smetanja i zabranu daljeg uznemiravanja posjeda.

Svrha i cilj tužbe zbog smetanja posjeda je da se makar i privremeno zaštititi faktičko stanje od bilo kakvih nastalih promjena, jer se ni faktičko stanje – posljednje stanje posjeda ne smije samovlasno mijenjati mimo zakona i suda. Prema tome, da bi tužiocu pripadalo pravo na posjedovnu zaštitu nekrenine uvjet je da su se tužitelji nalazili u faktičkom posjedu nekrenine u vrijeme kad je izvršen čin smetanja posjeda i da je tuženi svojim radnjama izvršio smetanje korištenja nekrenine tužioca.

Među parničnim strankama je nesporno da je tužilac upisan kao vlasnik i posjednik parcele označene kao k.č. 1152, zvana, ukupne površine 571 m² a da je tuženi upisan kao vlasnik i posjednik parcele označene kao k.č. 1149, zvana, ukupne

površine 651 m², a koje nesporne činjenice proizilaze i iz provedenih dokaza uvidom i čitanjem PL broj, PL broj ..., z.k. uložka broj ..., kopije katastarskog plana, nalaza i mišljenja vještaka geodetske struke od 21.10.2024. godine i uvjerenja Službe za katastar, urbanizam i imovinsko pravne poslove od 11.05.2024. godine.

Na uviđaju održanom dana 03.10.2024. godine na licu mjesta konstatovano je da se ročište održava u između porodičnih kuća tužilaca i tuženog neposredno ispred betonirane površine na kojoj se nalaze dvije željezne šipke a koji dio je po kazivanju prisutnih sporan, da je vizualno očito da se radi o betonskoj površini koja se vidno razlikuje od ranije betonirane površine koja je vidno oštećena, da se na novo izlivenoj betonskoj površini nalaze dvije metalne šipke kao i istrešena površina šljunka od tužioca, da se ispod sporne betonske površine nalazi improvizovana garaža za koju i tužilac i tuženi čine nespornim da je tužiočeva, da se bočno iza te improvizovane garaže nalazi i pomoćni objekat za koji prisutni takođe čine nespornim da je vlasništvo tužioca, da se između porodičnih kuća parničnih stranaka, kako u spornom dijelu, tako i u dijelu koji se nalazi ispred kuće tužioca i kuće i garaže tuženog ne postoji vidno razgraničenje u vidu ograde, da je kod spornog dijela vidljivo postojanje pred ulaza tuženog ispred kojeg se nalazi željezna konstrukcija za grožđe koja se u spornom dijelu završava u vidu podzide, za koju tuženi tvrdi da je napravio 2000. godine dok se djelimično ispod sporne površine nalazi betonska podzida za koju tužilac tvrdi da ju je salio na mjesto gdje je ranije bila ograda i to kada je izlio spornu betonsku ploču, da je punomoćnik tuženog izjavio da su vidljive željezne šipke dvije zabodene u novo izliveni beton postavljene to jutro od strane tužitelja i da za iste tuženi ne može tvrditi da li su u istom položaju po ranijem premjeravanu geometra, da je sud predočio tuženom fotografije iz spisa na kojim su vidljive dvije metalne šipke na spornoj betonskoj podlozi na koje su postavljen plastične flaše kao vid zaštite i koje su na betonskoj podlozi obilježene žutom bojom a da je tuženi na upit suda potvrdio da je te šipke postavio on kao i da su na betonskoj podlozi na mjestu gdje su zatečene željezne šipke vidljivi tragovi žute boje.

Dakle, tokom postupka i to na uviđaju na licu mjesta, nakon što su tuženom predočene fotografije tužioca na kojem su vidljive dvije željezne šipke koje su obilježene žutom bojom na podlozi i na kojima se nalaze plastične flaše, tuženi je učinio nespornim činjenicu da je on na spornom dijelu postavio dvije željezne šipke.

Sporno je među parničnim strankama u čijem faktičkom posjedu je bio dio parcele na kojem je tuženi postavio dvije željezne odnosno armaturne šipke a koji sporni dio parcele je prikazan i na skici lica mjesta vještaka geodetske struke od 06.10.2024. godine tačkama od 1 do 7 od čega tačke 2 i 3 predstavljaju mjesto gdje se nalaze postavljene armaturne šipke.

Iz nalaza i mišljenja vještaka geodetske struke proizilazi da sporni dio, kojeg je vještak identifikovao na licu mjesta i u svom pismenom nalazu i mišljenju te prikazao na skici lica mjesta, predstavlja ukupnu površinu od 20,5 m² od toga da površina od 19 m² čini dio parcele tuženog broj 1149 površina od 0,1 m² dio parcele tužioca

broj 1152 a dio površine od 0,5 m² od susjedne parcele broj 1151, što je sve i prikazano na skici lica mjesta.

Međutim, kako se u konkretnom slučaju odlučuje o parnici zbog smetanja posjeda u kojoj je isključeno raspravljanje o pravu na posjed, pravnom osnovu i savjesnosti posjednika, to ovu činjenicu sud nije posebno ni obrazlagao kod mišljenja da je za odlučivanje u ovoj vrsti spora od uticaja isključivo ko je bio u faktičkom posjedu spornog dijela parcele, a kako nalazu i mišljenju te iskazu vještaka geodetske struke parnične stranke nisu prigovorile to je sud iste u cjelosti prihvatio kao stručne, potpune i date u skladu sa pravilima struke.

U svom iskazu vještak je dodatno pojasnio da se dvije armaturne šipke, koje su zatečene na licu mjesta, nalaze u liniji koja predstavlja katastarsko razgraničenje parcele k.č. 1149 i 1152 a koje šipke su prikazane u tačkama 2 i 3 na skici lica mjesta i na fotografijama u nalazu broj 2,3 i 4.

Iz provedenih dokaza tuženog uvidom i čitanjem uvjerenja o činjenicama iz službene evidencije od 16.04.2024. godine i obavijesti Službe za finansije, privredu, komunalne i inspeksijske poslove od 22.04.2024. godine proizilazi da je supruga tuženog dana 12.04.2024. godine policijskoj stanici Tešanj prijavila fizički napad od strane L.E. (brat tužioca) koji se desio zbog rasprave oko međe i namjere E. da vrši betoniranje kao i da je potom tuženi prijavio tužioca inspekciji zbog radova koji se odnose na betoniranje dvorišta i podzide visine 1,0 metara ali da je inspekcija obavijestila tuženog da ona nije nadležna da utvrđuje na čijoj parceli su ti radovi izvršeni, da se to može utvrditi putem geometra a da za preduzete radnje ne treba odbrenje nadležnog organa.

Iz navedenih dokaza proizilazi da su članovi porodice tužioca i tuženog imali raspravu zbog radova koje je tužilac preduzeo na spornom dijelu u vidu betoniranja dijela dvorišta i podzide zbog čega je tuženi i prijavio tužioca inspeksijskom organu. Međutim, iz ovih dokaza i činjenica koje iz istih proizilaze se ne može utvrditi ko je bio u faktičkom posjedu spornog dijela parcele prije preduzimanja navedenih radova. Ovo posebno jer upravo iz iskaza tuženog, kojeg je dao u svojstvu parnične stranke, proizilazi da je on, tek nakon izvođenja ovih radova, angažovao ovlaštenog geometra radi pokazivanja granice između njegove i tužiočeve parcele jer do tada u tom dijelu nije postojalo vidno razgraničenje pa tek kad je geometar na licu mjesta pokazao katastarsku granicu da je on onda, prema toj pokazanoj katastarskoj granici, i postavio tri komada željeznih šipki tako što je donio bušilicu, izbušio rupe u beton i stavio ankere a da prije nego što je angažovao vještaka on i nije znao gdje je međa.

Dovodeći u vezu ovaj dio iskaza tuženog sa iskazima saslušanog tužioca kao i svjedoka K.E., L.M., L.O. te djelimično i iskaza svjedoka L.H. (supruge tuženog) sud je utvrdio da je tužilac bio u posljednjem faktičkom posjedu sporne površine koja je identifikovana u nalazu i mišljenju i prikazana na skici lica mjesta vještaka geodetske struke, a u skladu sa kojim je tužilac konačno i opredjelio postavljeni tužbeni zahtjev.

Naime, svjedoci K.E. i L.M, koji su saslušani po prijedlogu tužioca i koji žive u komšiluku parničnih stranaka dugi niz godina, su u svojim iskazima potvrdili navode iz iskaza tužioca da je predmetnu površinu koja je trenutno na trenu betonirana koristila porodica od tužioca prvo njegov otac H. a kasnije i sam tužilac na način da su taj dio, prije betoniranja, koristili tako da su tu odlagali drva i drugi materijal, parkirali svoja vozila, da su na tom dijelu svoja vozila parkirali i njihovi gosti kada su im dolazili u posjetu, da su tu površinu isti koristili sve do H. (tuženi) pozide dokle je H., tj. tuženi i koristio parcelu radi prolaska u svoju garažu, te da sporni dio koji je sada betoniran nikada nije koristio tuženi ni njegova porodica.

Sud je zaključio da su ovi navodi iz iskaza svjedoka K.E. i L.M, a koji takođe proizilaze i iz iskaza tužioca, tačni, uvjerljivi i iskreni (koje je kao takve i prihvatio) posebno nakon što je iste doveo u vezu sa iskazom svjedoka L.O., koji je saslušan po prijedlogu tuženog, a koji je u svom iskazu potvrdio da mu je poznata lokacija koja se nalazi na predloženim mu fotografijama, da je prije betoniranja sporna površina bila zemljana ali da je bio i šljunak, da je tu betonsku površinu koristio L.H. (otac tužioca) i ponekad neko drugi radi prolaska u parcelu iza odnosno da su prije betoniranja tu površinu pretežito koristili N. (tužilac) i E.r (brat tužioca) a samo ponekad drugi radi prolaska, da je M. (čija se zemlja nalazi u produžetku, za taj prolaz do svoje parcele uvijek pitao H. (oca tužioca) a da on nikada nije vidio da je tu površinu koristio H. (tuženi). Iskaz ovog svjedoka sud je takođe prihvatio kao iskren i uvjerljiv jer se isti u bitnom podudara i sa prethodno obrazloženim iskazima svjedoka K.E. i L.M..

I svjedok L.A. je potvrdio da su na licu mjesta gdje se sada nalazi betonsko coklo ranije bile drvene vrljike kroz koju su njegovi prolazili u svoju parcelu a da je sporni dio ispred predstavljao travnatu površinu sa utabanom pješačkom stazom ali da je njegov otac tu parcelu prodao prije deset godina tuženom i da njemu nije poznato ko je nakon toga koristio spornu površinu jer nije bio tu.

Takođe i supruga tuženog L.H. je u jednom dijelu svog iskaza (kojeg je sud upravo u tom dijelu prihvatio kao tačan jer se u bitnom podudara sa iskazima gore navedenih svjedoka čije iskaze je sud u cjelosti prihvatio kao uvjerljive i iskrene) navela da je mati od tužioca prije 4 do 5 godina počela da im brani da prolaze spornim dijelom njihove parcele u parcelu koja se nalazi iza i koju su kupili zbog čega su se i posvađali, napravili sebi vrata kroz garažu kako bi mogli koristiti tu kupljenu parcelu a da su samo povremeno, kada njih (porodice tužioca) nije bilo u kući povremeno prolazili preko spornog dijela radi ulaska u parcelu iza, te da je N. znao povremeno odlagati šljunak ili nešto slično na dan ili dva da je to sklanjao kao i da je znao parkirati tu vozilo 5 do 10 minuta.

Upravo iz razloga što je ovaj dio iskaza svjedoka L.H. u suprotnosti odnosno kontradiktoran sa ostalim navodima iz vlastite izjave kao i sa iskazima kojima je sud

dao vjeru, to sud nije prihvatio kao logične, uvjerljive i iskrene ostale navode iz iskaza ovog svjedoka a posebno u dijelu iskaza u kojem je navele da je na spornom dijelu parcele grabila lišće, sijala cvijeće i povrće (paprike, paradajz), što je u suprotnosti i sa iskazom tuženog koji je naveo da je taj sporni dio korišten radi prolaska u drugu parcelu koja se nalazi iza, a takođe u suprotnosti i sa vlastitim navodima datim u nastavku saslušanja kada je navela da su taj dio kontinuirano koristili radi prolaska traktora u parcelu iza a na upit suda da pojasni kako su taj dio koristili za te svrhe ako je tu sijala cvijeće i povrće (imajući u vidu širinu sporne površine) potom po ocjeni suda nespretno i nelogično pojasnila da je sadnju vršila u gornjem dijelu čoška gdje se nalazi postavljena podzida a što je po ocjeni suda nelogično jer iz iskaza svih svjedoka, pa i tužioca i tuženog, proizilazi da se ta podzida nalazi upravo na mjestu gdje je ranije bila takozvana drvena ograda iza koje se nalazila parcela L.M. koju je tuženi kupio od istog zbog čega ispred ne bi mogla istovremeno vršiti sadnju i neometano prolaziti traktorom po istoj površini radi prolaska u parcelu iza.

Iz navedenih razloga sud je u dijelu u kojem nije prihvatio iskaz svjedoka L:H. isti cijenio kao nelogičan, kontradiktoran i usmjeren na uspjeh tuženog u sporu a iz istih razloga kao takav sud je cijenio i iskaz tuženog u dijelu u kojem je tvrdio da je on koristio spornu površinu posebno jer je i sam rekao da nije ni znao gdje je međna granica sve dok nije izveo geometra kada je i postavio sporne armaturne šipke na licu mjesta.

Imajući u vidu da je iz provedenih dokaza sud utvrdio da je tužilac bio u faktičkom posjedu spornog dijela parcele a da je tuženi, kako je to i sam učinio nespornim, na spornoj površini parcele postavio dvije vertikalne armaturne šipke i na taj način po ocjeni suda smetao tužioca u posljednjem faktičkom posjedu, to je, na osnovu člana 327. Zakona o stvarnim pravima F BiH i 425. ZPP sud djelimično usvojio kao osnovan tužbeni zahtjev tužioca a kako je to pobliže navedeno u prvom stavu izreke presude.

Međutim, kako je tužilac u svom iskazu naveo da je on lično u međuvremenu sa lica mjesta uklonio predmetne armaturne šipke to je sud odbio kao neosnovan tužbeni zahtjev tužioca u dijelu u kojem je zahtijevao da tuženi otkloni navedeno stanje a ukoliko to ne učini da će tužilac o njegovom trošku to učiniti. Takođe, kako u parnicama zbog smetanja posjeda, shodno članu 327. stav 4. Zakona o stvarnim pravima, tužilac tužbom može tražiti da se utvrdi čin smetanja, naredi uspostava posjedovnog stanja kakvo je bilo u času smetanja te zabrani takvo ili slično smetanje ubuduće to je sud, nalazeći da tužilac nema osnova za ovakav zahtjev, odbio kao neosnovan i dio tužbenog zahtjeva kojim je zahtijevao da mu tuženi omogući nesmetano korištenje dijela nekretnine u površini od 19 m² jer se u konkretnom slučaju ne radi o parnici radi oduzimanja posjeda već radi smetanja posjeda.

Odluku o troškovima sud je donio na osnovu člana 383., 386. stav 3., 387. i 396. ZPP-a F BiH pa je na osnovu navedenih odredbi, a cijeneći da tužilac nije uspio u sporu samo u razmjerno neznatnom dijelu svog zahtjeva, zbog kojeg dijela

nisu nastali posebni troškovi obavezao tuženog da tužiocu nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.583,00 KM, a koji troškovi se sastoje od troškova na ime zastupanja po punomoćniku u ličnosti advokata i to za sastav tužbe u iznosu od 240,00 KM shodno članu 13. i 22. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata F BiH (u daljem tekstu AT), za pristup na pripremno ročište i ročište za glavnu raspravu iznos od po 240,00 KM za svako ročište, član 13. i 22. AT, za pristup na uviđaj na licu mjesta u iznosu od 180,00 KM, član 13. i 22. AT sve uvećano za iznos PDV u visini od 17% u iznosu od 153,00 KM što na ime zastupanja iznosi ukupno 1.053,00 KM zatim iznos od 430,00 KM na ime troškova vještačenja i uviđaja na licu mjesta te sudske takse na tužbu i rješenje u iznosu od po 50,00 KM što na ime ukupnih troškova parničnog postupka iznosi 1.583,00 KM.

Imajući u vidu da je sud na osnovu gore navedenih odredbi ZPP u cjelosti usvojio zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka tužioca to je u cjelosti odbio kao neosnovan zahtjev tuženog za naknadu troškova parničnog postupka u ukupnom iznosu od 1.053,00 KM obzirom da tužilac nije uspio samo u neznatnom dijelu zahtjeva a povodom kojeg nisu nastali posebni troškovi.

PRAVNA POUKA:

Protiv ovog rješenja dozvoljena žalba
Kantonalnom sudu u Zenici u roku
od 15 (petnaest) dana od dana prijema ovog rješenja.
Žalba se dostavlja putem ovog suda.

Sudija
Blambić Irma